ΙΑΤΡΟΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ Ιατρὸς δερματολόγος — ἀφροδισιολόγος. Αἰσθητικὴ δερματολογία (ἀποτριχώσεις κλπ.), σεξουαλικαὶ παθήσεις. Βότση 20, τηλ. 20-14.

***

Ὁ Ἰατρὸς ΧΡΗΣΤΟΣ Χ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ, δέχεται ἀπὸ 8.30—1 καὶ ἀπὸ 4—8 εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51—01, τηλ. οἰκίας 37—02.

***

Ὁ ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ Ἰατρὸς ΑΛΚ. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ρ. Φεραίου 50α, τηλ. 22—72 καὶ 40—81.

***

Ὁ ὀδοντίατρος Δρ ΚΑΛΛΙΟΠΗ Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ ἐπὶ διετίαν βοηθὸς Προσθετικῆς τῆς ὀδοντιατρικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ (Γερμανίας), δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον της Βότση 17, τηλ. 53-00.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥΛΙΑΣ μαιευτὴρ — χειρουργὸς γυναικολόγος δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη — Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51—02.

***

Ὁ Παιδίατρος κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του, δέχεται καθ' ἑκάστην Γερακωστοπούλου 52.

***

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, Χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἀγίου Νικολάου καὶ Ρ. Φεραίου 70, τηλέφ. 36-32.

***

Ἰατρὸς ΑΣΗΜ. ΣΤΡΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, Παιδίατρος Πλατεῖα Γεωργίου Α' ἀρ. 10, τηλ. 30-74.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ, εἰδικὸς ὠτορινολαρυγγολόγος, ἐπιστρέφας ἐπανέλαβε τὴν ἐργασίαν του, πλατεῖαν Γεωργίου Α' ἀριθ. 9, τηλ. 36-65.

***

Ὁ χειρουργὸς κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται καὶ χειρουργεῖ ἐν τῇ κλινικῇ του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη — Κολοκοτρώνη 52, 3ος ὄροφος, τηλέφωνον 55—02.

***

Ὁ Παθολόγος κ. Α. ΝΤΟΝΤΗΣ, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Ἀνδρέου 15, τηλέφωνον 28-49, ἐπὶ συνεντεύξει Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον 4.30—7 καὶ ἄνευ συνεντεύξεως κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας, ἐκτὸς Κυριακῆς, τὰς ἰδίας ὥρας.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΚΟΥΒΑΡΑΣ Νευρολόγος — Ψυχίατρος, μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του καὶ δέχεται Κορίνθου 220 — Ἁγ. Νικολάου (γωνία), 1ος ὄροφος πολυκατοικίας, τηλ. 24-79.

***

Ὁ χειρουργὸς — ὀδοντίατρος Dr ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (B.S., D.M.D) Σπουδάσας καθ' ὁλοκληρίαν ἐπὶ 9 συνεχῆ ἔτη δι' ὑποτροφίας ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ν. Ὑόρκης, Βοστώνης καὶ Σικάγου τῶν ὁποίων τυγχάνει ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ INTERN. Δέχεται καὶ ἐπὶ συνεντεύξει εἰς τὸν 3ον ὄροφον τῆς πολυκατοικίας Γκολφινοπούλου, Γούναρη — Κανακάρη (Ἐναντι ΟΤΕ), τηλ. 56—06.

***

Ὁ Παιδίατρος κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ — ΤΙΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ δέχεται Ἁγίου Νικολάου 41, τηλ. 46-66.

***

Ὁ Παθολόγος Ἰατρὸς Ν. ΑΝΤΣΙΛΙΡΑΣ εἰδικὸς Στομαχοεντερολόγος — ἡπατολόγος δέχεται Καναρη 49, τηλ. 39-33 τὰς πρωϊνὰς καὶ ἀπογευματινὰς ὥρας κατ' ἐπὶ συνεντεύξει.

***

ΝΕΑ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ Dr. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗ. Ἐπὶ 15ετίαν σπουδάσαντος καὶ ἐξασκήσαντος ἐπάγγελμα ἐν Ἀμερικῇ. Ρήγα Φερραίου καὶ Γούναρη 17, Πάτραι, τηλ. 70-902 καὶ 66-51.

***

Δρ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Χ. ΣΟΛΩΜΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἡ κλινική του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βότση 35, τηλ. 56—10.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΝΔΡ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ χειρουργὸς — ὀδοντίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην Ὑφηλάντου 216 καὶ Γούναρη τηλ 54-25.

***

Οἱ ὀδοντίατροι ΣΤΑΜΑΤΗΣ & ΘΕΟΔΩΡΑ ΣΚΟΥΡΑ μετέφεραν τὸ Ἰατρεῖον των εἰς τὴν Πλατεῖαν Γεωργίου Α' ἀριθ. 27, πολυκατοικία Κωνσταντάρα, τηλ. 36-89.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 80 Ἰατρεῖον του (Ἐναντι Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου). Τηλ. 21—81 καὶ 92—45, Πάτραι. Ὧραι ἐργασίας Ἰατρείου 8—1 καὶ 4—8 μ. μ. Ἐπίσης δέχεται ὑπαλλήλους δημοσίων ταμείων ὑγείας.

***

Ὁ Δερματολόγος Ἰατρὸς κ. ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του Κορίνθου 220, τηλ. 28-77.

***

Ὁ Καρδιολόγος Ἰατρὸς κ. ΛΑΖΑΡΗΣ μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὸν 2ον ὄροφον τῆς νέας πολυκατοικίας πλατείας Γεωργίου Α', Μαιζώνος 94, τηλ. 24—45.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΠΑΡΧΑΣ εἰδικὸς Παιδίατρος, δέχεται εἰς τὸ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη 181β Ἰατρεῖον του καθ' ἑκάστην ἀπὸ 8—1 καὶ 5—8 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλέφ. 52—72.

***

Ὁ κ. ΙΩΑΝ. ΦΛΟΓΕΡΑΣ, Ἰατρὸς ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του, Γερακωστοπούλου 29, τηλ. 36—88.

***

ΓΟΒΔΕΛΑΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ Ἰατρὸς Παθολόγος, παραιτηθεὶς ἐκ τῆς αἰμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ. δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Κορίνθου 348, τηλέφ. 55—21 καὶ 32—12 καθὼς καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ λοιπῶν ταμείων.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ, Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου ὁδὸς Γούναρη — Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλέφ. 49-22, οἰκίας 49-23.

***

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος, Κορίνθου καὶ Φιλοποίμενος 41 (πρώην Α' Ταμεῖον), τηλ. 41-06.

***

ΔΕΡΜΑΤΟ — ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ, Ἰατρὸς Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἑρμοῦ — Κανακάρη 118, τηλ. 30—61.

***

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘ. ΚΕΚΚΑΣ, Ἰατρὸς εἰδικὸς Παθολόγος, τ. Ἰατρὸς «Εὐαγγελισμοῦ» Ἀθηνῶν, μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του Ραδινοῦ 16 καὶ Μαιζῶνος γωνία, 1ος ὄροφος πολυκατοικίας Καίσαρη (Ἐναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας), τηλ. 24-22.

***

Τὰ Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια τοῦ Ἰατροῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ μετεφέρθησαν παραπλεύρως εἰς τὴν λευκὴν πολυκατοικίαν (α' ὄροφος), ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος ἀριθ. 48. Τηλέφωνον οἰκίας 36-66, Ἐργαστηρίων 40-46.

***

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ — ΚΕΚΚΑ, Ἰατρὸς μικροβιολόγος, Ἁγ. Νικολάου 46, τηλ. 61—01 (εἴσοδος ἐκ τοῦ Μαιευτηρίου) τηλ. οἰκίας 24—22.

***

Τὸ Ἰατρεῖον τοῦ νευρολόγου — Ψυχιάτρου— κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μετεφέρθη Βότση 32 (Ἐναντι Δημαρχίας), τηλ. 72-058.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Βασιλείου Ρούφου 90, κάτωθεν Ἁγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68—92

***

Ὁ ὀφθαλμίατρος ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν οἰκίαν του, Μαιζῶνος 59, ἄνω μέρος πλατείας Ὀλγας, παραπλεύρως Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, ὅπου δέχεται καθ' ἑκάστην. Τηλέφωνον 23—28.

***

Ἡ ὀδοντίατρος κ. ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ — ΖΗΝΟΖΗ ἐπανελθοῦσα, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος 94 (πολυκατοικία Θωμᾶ) ὀδοντιατρεῖον της, τηλέφ 33-67.

***

Νέο ἐργαστήριο Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας ΝΙΚΗΤΑ ΜΠΟΜΠΑ, Ἰατροῦ Μικροβιολόγου, Γούναρη 13, τηλ. 34—20

● ΒΕΓΓΑΛΙΚΑ
● ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ
● ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΙΔΗ
● ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
● ΕΝΤΥΠΑ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΤΙΜΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ
★
"ΤΟΥΛΑΣ - ΜΑΥΡΑΚΟΣ,,
ΕΡΜΟΥ 45

ΚΑΡΤΕΣ ΠΑΣΧΑ
●
ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
Ἁγίου Νικολάου 32

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Αὐτὸ τὸ κοριτσάκι εἶναι 4 ἐτῶν καὶ ἔχει τὸ πόδι του παράλυτο ἀπὸ κακοήθη πυρετό. Διὰ νὰ γίνῃ καλά, πρέπει νὰ κάμῃ καὶ ἄλλην ἐγχείρησιν, ἀπαιτοῦνται ὅμως ὡρισμένα χρήματα καὶ οἱ γονεῖς τῆς μικρῆς δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ τὸ πάνε σὲ κλινικὴ στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἔχει κάμει ἀκόμη τρεῖς ἐγχειρήσεις. Ἀπευθύνεται, λοιπόν, εἰς τοὺς φιλανθρώπους νὰ βαηθήσουν τὴν μικρή. Κάθε προσφορὰ διὰ τὴν μικρὴ Β. Γ. εἰς τὸ φαρμακεῖον κ. Βλάση Πρόβου, Γούναρη 34.

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

ΑΠΟ ΜΙΑ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΑΛΑΝΗ

Τοῦ κ. ΜΑΝΩΛΗ ΠΡΑΤΣΙΚΑ

Μία συνάντηση καὶ μία συνομιλία μὲ τὸν διάσημο χαράκτη Δ. Γαλάνη, εἶναι γιὰ τὸν κοινὸ θνητὸ μία ἐξαίρετη εὐκαιρία μαθήσεως καὶ μορφώσεως. Ἀκόμα εἶναι καὶ μία γνωριμία μὲ μία ἀσύγκριτη ἁπλότητα, ποὺ ἔρχεται νὰ δείξῃ εἰς τὸν καθένα πόσο μεγάλος, πόσο φίνος καὶ εὐγενικὸς καὶ πόσο ἄνθρωπος εἶναι ὁ Δημήτρης Γαλάνης, ποὺ τιμήθηκε μὲ τὸν τίτλο τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ καὶ μὲ τὸ παράσημο τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς εἰς τὴν Γαλλία, ἐνῷ ἡ πατρίδα του ἐξακολουθεῖ νὰ τὸν ἀγνοῇ γιὰ τὴν ὥρα.

Χάρις εἰς τὴν μεσολάβηση τοῦ κ. Μάριου Βατάνου, ὁ Δ. Γαλάνης μᾶς δέχτηκε ἕνα ἀνοιξιάτικο πρωϊνὸ εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀδελφοῦ του, εἰς τὴν ὁδὸν Βουκουρεστίου. Ἕνα ἀπέριττο δωμάτιο ὑπαδοχῆς, ἕνα βάζο μὲ λουλούδια καὶ πολλὰ οἰκογενειακὰ κάδρα εἰς τοὺς τοίχους. Μέσ' αὐτὰ καὶ ἡ νεκρικὴ μάσκα τοῦ Μπετόβεν. Ὁ Δ. Γαλάνης εἶναι τώρα πολὺ ἡλικιωμένος, ἔχει μέτριο κομψὸ ἀνάστημα, ἄσπρα ἀσημένια μαλλιὰ καὶ πολὺ φίνα φυσιογνωμία. Τὰ μάτια του εἶναι πανέξυπνα. Ὁ παπποῦς τῆς μητέρας του ἐλέγετο Ραυτόπουλος καὶ διέμενε στὴν πόλιν μας. Ὁ πατέρας του ἦταν γυμνασιάρχης ἐδῶ.

Ἔπειτα ἀπὸ μία σύντομη προεισαγωγικὴ συνομιλία ἐθέσαμε στὸν καλλιτέχνη τὸ ἐρώτημα ποὺ εἶναι σήμερα ἡ πρώτη καὶ ἡ μεγάλη ἀπορία τῶν καλλιτεχνῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, ποὺ θέλει νὰ σκέφτεται πνευματικά. Τὸν ἐρωτήσαμε δηλαδὴ ποιὰ εἶναι ἡ γνώμη του γιὰ τὴν καινούργια τέχνη; Ποιὸ εἶδος ἐπικρατεῖ περισσότερο στὴν Εὐρώπη καὶ ποιὰ ἐξέλιξη νομίζει ὅτι θὰ ἔχῃ αὐτὸ εἰς τὸ μέλλον;

Ὁ Δ. Γαλάνης στάθηκε ἐδῶ ἐπιφυλακτικός. Μᾶς ἐξήγησε ὅτι ἡ ἐποχή μας διαμορφώνεται ἀκόμα, οἱ ἀνησυχίες τῶν ἀνθρώπων συνεχῶς ἐπαυξάνονται καὶ ἡ ζωὴ γίνεται πιὸ πολύπλοκη καὶ πιὸ παράξενη. Ὅλα αὐτά, μᾶς εἶπε, ἐπιδροῦν καὶ ἐκδηλώνονται περίεργα στὴν προβολὴ τῆς τέχνης καὶ κατὰ συνέπεια κανεὶς ἀκόμα δὲν μπορεῖ νὰ πῇ τίποτα, γιατὶ τίποτα ἀκόμα δὲν ἔχει καταστάλαξη πουθενά. Ἀκόμα ἔχουμε, πρασέθεσε, ὅτι ὅταν ἐνεφανίσθηκαν οἱ ἐμπρεσσιονισταί, οἱ ἐπίσημοι κριτικοὶ καὶ ὁ πνευματικὸς κόσμος τῆς ἐποχῆς τοὺς ἐπετέθη δρυμήτατα. Σήμερα ὅμως ἔχουνε ἐπιβληθῆ καὶ τοὺς παραδέχονται ὅλοι. Πάνω σ' αὐτὸ βλέπουμε ὅτι ὁ κόσμος συνηθίζει νὰ μὴ δέχεται ἀμέσως καὶ εὐχάριστα κάθε τὶ τὸ νέο, ἀλλὰ νὰ τ' ἀπωθῇ.

Εἰς ἐρώτησίν μας, ἂν ὑπάρχουν καλοὶ Ἕλληνες ζωγράφοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐὰν τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα, ὁ Γαλάνης μᾶς ὠνόμασε, ὅσον ἀφορᾶ τὴν Γαλλίαν, τὸν Νώντα καὶ τὸν Τσάμη ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε μάλιστα καὶ μαθητής του. Ἐπίσης ἐξεφράσθη ἐπαινετικὰ γιὰ τὴν ἐμφάνιση μερικῶν φυλλαδίων, ποὺ διαφημίζουν τὸν Ἑλληνικὸν Τουρισμὸ καὶ τὸν ἐξυπηρετοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μὲ πολὺ σοβαρότητα.

Ἀκόμα ὁ Δ. Γαλάνης εἶχε τὴν καλωσύνη ν' ἀπευθύνῃ ἕναν θερμὸ χαιρετισμὸ πρὸς ὅλους τοὺς φίλους καὶ τοὺς θαυμαστάς του, τῶν ὁποίων οἱ ἐκδηλώσεις, ὅπως μᾶς εἶπε, τὸν συγκίνησαν ἰδιαιτέρως.

Πρὶν τελειώσουμε, θεωρήσαμε φυσικὸν καὶ ὀρθὸν νὰ τοῦ ζητήσωμε καὶ τὴν γνώμην του γιὰ τὸν Πικασσό.

Ὁ Γαλάνης, φίλος τοῦ μεγάλου Ἱσπανοῦ ζωγράφου, μᾶς ἀπήντησε μὲ αὐτὰ τὰ λόγια Ὁ Πικασσὸ εἶναι ὁ δαίμων τῆς ζωγραφικῆς. Εἶναι πολύ, μὰ πάρα πολὺ μεγάλος ζωγράφος κι' ἐγὼ τὸν ἐκτιμῶ βαθύτατα.

Κλείσαμε τὴν συνέντευξη μὲ τὸν καλλιτέχνη, ἀλλὰ ἀρχίσαμε νὰ συνομιλοῦμε μὲ τὸν πονεμένο πατέρα κι' ἄνθρωπο, ὅταν εἴδαμε εἰς τὰ χέρια του τὴ φωτογραφία τοῦ σκοτωμένου παιδιοῦ του, ποὺ ἔπεσε γιὰ τὴ Γαλλία, τὸ 1940.

Διαβάσαμε, μᾶς τὶς ἔδειξε μὲ συγκρατημένη περηφάνεια καὶ μὲ σημειωμένο πόνο στὶς κινήσεις καὶ στὶς ζωηρὲς ματιές του, κι' ὅλες τὶς ἄλλες ἐκδηλώσεις, τιμητικὲς διακρίσεις - ἀφιερώματα, ποὺ τοῦ ἔγιναν στὴν Γαλλία ἀπὸ τὸν Βαλερὺ κι' ἄλλους κορυφαίους πνευματικοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν θυσία αὐτὴ τοῦ γιοῦ του. Πάντοτε γιὰ Γαλλία ξέρει καὶ τιμᾶ τὸν ἄνθρωπο, τὸ ἔργο, τὴ θυσία.

Ἐδῶ ἀξίζει ν' ἀναφέρουμε τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικό. Στὴν φωτογραφία τοῦ σκοτωμένου παιδιοῦ τοῦ Γαλάνη, ποὺ ἦταν ἀξιωματικὸς τοῦ Π.Ν. τῆς Γαλλίας, ἔχει γράψει μερικοὺς στίχους ὁ μεγάλος Γάλλος ποιητὴς Πὼλ Βαλερύ. Ἔχει μεταχειριστεῖ ἔτσι τὴν τέχνη του αὐτὸς ὁ ποιητής, ὥστε στὴν ἀπαγγελία τῶν στίχων του νομίζεις ὅτι ἀκοῦς τὸν θόρυβο τῶν «Κυλιομένων κυμάτων». Ἔπειτα ἀπ' ὅλα αὐτά, ὁ κάθε ἐπισκέπτης δέχεται μία συγκίνηση ἀσύλληπτης ὑφῆς. Βλέπει τὸν Γαλάνη, Σκέπτεται τὴν ἀξία τοῦ καλλιτέχνη, αἰσθάνεται τὸν πόνο τοῦ πατέρα, ποὺ παίρνει μαζί του, σὲ κάθε ταξίδι, τὴ φωτογραφία τοῦ σκοτωμένου παιδιοῦ του κι' ἀρχίζει καὶ μαγεύεται ἀπὸ τὴν ἀνθρωπιά του. Ἀναλογίζεται ὁ ἐπισκέπτης τὸ «γιατί» τῆς ἀπουσίας τῆς ἐπίσημης Ἑλλάδος στὴν πρακτικὴ ἀναγνώριση τῆς ἀξίας τοῦ Γαλάνη καὶ βλέπει τὸ κρυφὸ παράπονο γι' αὐτό, ποὺ καθρεπτίζεται σ' αὐτὰ τὰ πανέξυπνα μάτια τοῦ χαράκτη.

Φύγαμε μ' εὐχαρίστηση ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπίσκεψη, γιατὶ γνωρίσαμε ἕνα μεγάλο Ἕλληνα καλλιτέχνη καὶ τὸ σπουδαιότερο, ἕναν μεγάλο καὶ καλὸ ἄνθρωπο.

Χρόνια ἔμεινε στὰ χαρτιὰ τοῦ ὑποφαινομένου ἡ συνέντευξη αὐτή. Οἱ ἐντυπώσεις της ἦταν ἕνα πνευματικὸ κέρδος. Ὅμως, τώρα μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου, βρίσκουμε ὅτι ἀξίζει ἡ δημοσίευσή της, ποὺ ἀποκαλύπτει, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἔγκυρες γνώμες τοῦ εἰδικοῦ, καὶ τὸν σιωπηλό, παρατεταμένο πόνο ἑνὸς ἔρημου πατέρα, ποὺ ὑπέφερε τὴν ἀπώλεια ἁπλά, ἀγόγγυστα, ὅμοια μ' ἄνθρωπο τῆς Γραφῆς.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

«ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ» (ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΣΙΛΛΥΡΑ)

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ κ. ΤΙΜ. ΒΟΙΛΑΑ

Διαπρεπής, ἀνώτατος ἐκπαιδευτικός, ὁ κ. Δημήτρ. Τσιλλύρας, ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρέων, προικισμένος μὲ σπάνιο συγγραφικὸ τάλαντο, ἐπωμίσθηκε τὸν ἡράκλειον ἄθλο τῆς συγγραφῆς τῆς μακραίωνης ἱστορίας τῆς θρυλικῆς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας.

Τὸ ἐξαίρετο τοῦτο ἱστορικὸ πόνημα εἶναι μιὰ μελέτη, ποὺ ἐξαντλεῖ ἀπόλυτα ἱκανοποιητικὰ τὴν ἱδρυσι, ζωὴ καὶ ἐξέλιξι τῆς Μονῆς, ποὺ κλήθηκε ἀπὸ τὴν θείαν Πρόνοιαν νὰ διαδραματίση ἕνα ὑψιστον ἐθνικὸν ρόλον γιὰ τὸ ἐξσκλάβωμα τῆς Πατρίδος μας. Τὸ κήρυγμα τῆς ἀναστάσεως τῆς φυλῆς μας ἐνσαρκώθηκε στὸ συμβολικὸ λάβαρο, ποὺ ὑψώθηκε τὸ 1921 στὸ περίλαμπρο μοναστήρι, ὅπου μιὰ δράκα ἀπὸ ἀνδρείους πατριῶτες ἔδωκε τὸ σύνθημα γιὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ τὸν ὅρκον σ' αὐτόν.

Ἡ συμβολὴ τῆς ἱστορικῆς Μονῆς στὴν ἐθνικὴ πάλη μὲ τὸν σκληρὸν δυνάστην δὲν περιωρίσθηκε μονάχα στὸ γεγονὸς τοῦτο, ἀλλὰ μὲ ὅλα τὰ μέσα, ποὺ εἶχε στὴν διάθεσίν της, ἐνίσχυσε πολύτροπα τὸν ἀγῶνα ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν ἄξιων μοναχῶν της, ποὺ ἔδειξαν ἐξαίρετον ἐγωϊσμὸν καὶ αὐταπάρνησιν, ὑποβλήθηκαν σὲ ἄπειρες στερήσεις καὶ πολλοὶ τους βρῆκαν ἀκόμα μαρτυρικὸν θάνατον γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν Θρησκείαν.

Ὅλη ἡ παμμέγιστη ἐθνικὴ ἀποστολὴ τῆς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας ἱστορεῖται ἀπὸ τὸν κ. Τσιλλύρα στὸ λαμπρὸ καὶ μοναδικὸ εἰς τὸ εἶδος του ἱστορικὸ πόνημά του μὲ ποιητικὴν ἔξαρσιν, μὲ ἐθνικὸν παλμό, μὲ γλαφυρότητα ζηλευτή. Ἐπιστημονικὰ διαρθρωμένο, μὲ θεμελίωσιν γερὰ ντοκουμενταρισμένη, ἀποτελεῖ ἕνα μοναδικὸ ἀπὸ κτῆμα τὸ σπάνιο τοῦτο βιβλίο, ποὺ ἦλθε μὲ τὶς γιορτὲς τῆς χιλιετηρίδας τῆς Μονῆς νὰ πληρώσῃ ἕνα κενὸ στὰ Ἑλληνικὰ γράμματα.

Τὸ νὰ ζωντανέψῃς μιὰ ζωὴ χιλίων χρόνων ἑνὸς μοναστηριοῦ μὲ τόσο πλούσια δράσι, δὲν εἶναι εὔκολο ἐγχείρημα. Μιὰ ἀναπαράσταση τῆς χριστιανικῆς καὶ πατριωτικῆς ἀποστολῆς του στὴν διαδρομὴ τόσων χρόνων μὲ ἄπειρες παραλλαγὲς στὰ γεγονότα, εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ ἕναν ρωμαλέο κάλαμο, ποὺ μονάχα ἕνα στιβαρὸ χέρι, σὰν τοῦ κ. Δημ. Τσιλλύρα, μποροῦσε νὰ κρατήσῃ.

ΤΙΜ. Γ. ΒΟΙΛΑΣ
Ἀθῆναι

Η ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ται ὁ ἄνθρωπος καὶ καταλλάσσεται μὲ τὸν Κτίστην. Αἴρεται ἡ ἐσωτερικὴ διάστασις καὶ ἐγκαθιδρύεται ἡ ἁρμονία, ἡ εἰρήνη, ἡ πληρότης τοῦ νοήματος τῆς Ζωῆς. Αὐτὸ εἶναι τὸ περιεχόμενον τῆς ἐννοίας τῆς Ἐλπίδος, ποὺ σπουδάζουν οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὸν Σταυρόν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν Ἐλπίδα ὡς μίαν ἐπιπολαίαν αἰσιοδοξίαν, ὡς μίαν τάσιν ἐνθουσιαστικὴν. Διότι ἡ Ἐλπὶς ἀνήκει εἰς ἕνα ἄλλον κόσμον ἢ μᾶλλον εἰς μίαν διάφορον θέσιν. Εἶναι μία πίστις ὅτι ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ματαία· ὅτι δὲν ζῇ τυχαῖα εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος. Γνώρισμα τῆς πίστεως αὐτῆς εἶναι ἕνας παλμὸς καὶ μία οὐρανία οὐσία. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐλπίδος τονώνεται ὄχι μὲ τὴν προσμονὴν ἀγαθῶν κοσμικῶν, ἢ τὴν προσδοκίαν ἐπιτυχιῶν κοινωνικῶν, κατακτήσεων ὑλικῶν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀναζήτησιν τῆς γαλήνης, τῆς θείας βρόσου, εἰς τὸ κλῖμα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης. Ὅλα αὐτὰ ἀκτινοβολοῦν ἀπὸ τὸν Σταυρόν, ὅπως τὰ ἔνοιωσε ὁ Βάγκνερ, καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν πρὶν καὶ κατόπιν.

Ὁ Ρίλκε εἰς τὸ «Ὡρολόγιό» του, ὅταν ὁμιλῇ εἰς τὸν Θεόν, λέγει: «Τὸ ξέρεις, τάχα, ὅτι ἐδῶ καὶ μιὰ στιγμοῦλα ἥμουν ἀνύπαρκτος; Μοῦ λὲς ὄχι. Κι' αἰσθάνομαι, φτάνει νὰ μὴ βιαστῶ, πὼς δὲ μπορῶ ποτὲ νάχω παρέλθει». Ἡ ἐλπίς, ποὺ ἐκπηγάζει ἀπὸ τὸν Σταυρόν, δὲν ἔχει βιασύνην, ἀνοίγει τὸν δρόμον διὰ τὴν αἰωνιότητα. Ὁ Παῦλος εἰς τοὺς Ρωμαίους γράφει: «Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν;... Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεδεχόμεθα». Διὰ νὰ αἰσθανθῇ κανεὶς τὸ ἀπολυτρωτικὸν ἔργον καὶ χαρακτῆρα τῆς Σταυρικῆς θυσίας χρειάζεται ὑπομονή, πίστις τοῦ Σταυροῦ εἶναι ἡ ὑπομονή. Ἡ ἐλπὶς γαλήνη, ποὺ δοκιμάζει ὁ πιστός, εἶναι τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλεί